ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

11. května 2006 *

Ve věci C-11/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 28. prosince 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 14. ledna 2005, v řízení

Friesland Coberco Dairy Foods BV, pod názvem „Friesland Supply Point Ede",

proti

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas (předseda senátu), J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus a A. Ó Caoimh (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. prosince 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Friesland Coberco Dairy Foods BV J. G. Olijvem a J. P. Scholtenem, adviseurs,

— za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,

— za řeckou vládu I. M. Chalkiasem a S. Papaioannou, jako zmocněnci,

— za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

— za Komisi Evropských společenství J. Hottiaux, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s Y. van Gerven, advokátem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. února 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 133 písm. e) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 218; dále jen „celní kodex"), jakož i čl. 502 odst. 3 a čl. 504 odst. 4 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 993/2001 ze dne 4. května 2001 (Úř. věst. L 141, s. 1; Zvl. vyd. 02/11, s. 286; dále jen „prováděcí nařízení").

2 Žádost byla podána v rámci sporu mezi nizozemskou společností Friesland Coberco Dairy Foods BV (dále jen „Coberco Dairy Foods") a inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/Kantoor Groningen (správní a daňový inspektor/celní správa sever/úřad v Groningenu, dále jen „inspektor") týkajícího se žádosti o vydání povolení k přepracování pod celním dohledem (dále jen „žádost").

Právní rámec

Celní kodex

3 Celní kodex zavádí několik celních režimů s hospodářským účinkem, mimo jiné v článcích 130 až 136 i režim „přepracování pod celním dohledem".

4 Znění článku 130 celního kodexu je následující:

„Režim přepracování pod celním dohledem umožňuje podrobit zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Společenství takovým operacím, které změní jeho vlastnosti nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením, a propustit do volného oběhu výrobky vzniklé z těchto operací s použitím pro ně platných dovozních cel. Tyto výrobky se označují jako přepracované výrobky."

5 Podle článku 132 celního kodexu:

„Povolení k přepracování pod celním dohledem se vydává na žádost osoby, která provádí přepracování nebo zajistí, aby přepracování bylo provedeno."

6 Článek 133 celního kodexu stanoví:

„Povolení je možno udělit pouze:

[...]

e) jsou-li splněny podmínky nutné k tomu, aby tento režim přispěl k vytvoření nebo zachování přepracovávání zboží ve Společenství, aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství (hospodářské

podmínky). Postupem projednávání ve výboru lze stanovit případy, kdy jsou hospodářské podmínky považovány za splněné."

7 Podle článků 247 až 249 celního kodexu je Komisi Evropských společenství nápomocen Výbor pro celní kodex (dále jen „výbor") za podmínek stanovených v citovaných článcích.

8 Pokud jde o výbor, článek 249 celního kodexu stanoví:

„Výbor může posoudit jakoukoliv otázku týkající se celních předpisů, kterou mu přednese jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce členského státu."

Prováděcí nařízení

9 Článek 496 prováděcího nařízení definuje „povolení" jako povolení celních orgánů použít režim.

10 Článek 502 tohoto nařízení stanoví:

„1. Kromě případů, kdy jsou hospodářské podmínky považovány za splněné v souladu s kapitolami 3, 4 nebo 6, nemůže být povolení bez prověření hospodářských podmínek celními orgány uděleno.

2. Pokud jde o režim aktivního zušlechťovacího styku (kapitola 3), musí prověření prokázat hospodářskou nemožnost využití zdrojů Společenství, zejména s přihlédnutím k následujícím kritériím, která jsou podrobně stanovena v příloze 70 části B:

a) nedostupnost zboží stejné jakosti a stejných technických vlastností vyráběného ve Společenství, jaké má zboží, které má být dovezeno pro předpokládané zušlechťovací operace;

b) cenové rozdíly mezi zbožím vyráběným ve Společenství a zbožím, které má být dovezeno;

c) smluvní závazky.

3. Pokud jde o režim přepracování pod celním dohledem (kapitola 4), musí prověření prokázat, že využití zdrojů získaných mimo Společenství přispěje k vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit ve Společenství.

[...]“

11 Podle článku 503 uvedeného nařízení:

„Prověření hospodářských podmínek za účasti Komise se může uskutečnit:

a) pokud mají příslušné celní orgány zájem o konzultace před nebo po vydání povolení;

b) pokud jiná celní správa vznese proti vydání povolení námitky;

c) z podnětu Komise.“

12 Článek 504 prováděcího nařízení stanoví:

„1. Pokud je zahájeno prověřování podle článku 503, je případ předán Komisi. Obsahuje závěry již učiněných prověření.

2. Komise zašle potvrzení o přijetí oznámení nebo, pokud jedná z vlastního podnětu, uvědomí o tom příslušné celní orgány. Po konzultacích s nimi určí, zda je třeba provést prověření hospodářských podmínek v rámci výboru.

3. Je-li případ předán výboru, informují celní orgány žadatele nebo držitele o zahájení příslušného postupu, a pokud žádost dosud nebyla vyřízena, o pozastavení lhůt uvedených v článku 506.

4. Příslušné celní orgány a všechny ostatní celní orgány, které řeší podobná povolení nebo žádosti o povolení, závěry výboru zohlední.

[...]“

13 Pokud jde o režim přepracování pod celním dohledem, čl. 551 odst. 1 první pododstavec prováděcího nařízení stanoví:

„Režim přepracování pod celním dohledem se použije u zboží, jehož přepracováním se získají výrobky, na které se vztahuje nižší dovozní clo než na dovozové zboží."

14 Podle článku 552 téhož nařízení:

„1. U druhů zboží a operací uvedených v příloze 76 části A se hospodářské podmínky považují za splněné.

V případě ostatních druhů zboží a ostatních operací se hospodářské podmínky prověřují.

2. V případě druhů zboží a operací uvedených v příloze 76 části B, které však nejsou zahrnuty v části A, se hospodářské podmínky prověří v rámci výboru. Použije se čl. 504 odst. 3 a 4."

15 Příloha 76 část B prováděcího nařízení zahrnuje všechny druhy zboží podléhající opatřením v rámci zemědělské politiky.

Nařízení (ES) č. 1260/2001

16 Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17), stanovilo potřebná opatření ke stabilizaci trhu s cukrem, aby bylo možné dosáhnout cílů společné zemědělské politiky, a zejména aby pěstitelům cukrové řepy a cukrové třtiny ve Společenství byly nadále poskytovány potřebné záruky v oblasti zaměstnanosti a životní úrovně.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

17 Coberco Dairy Foods vyrábí ovocné džusy, přičemž pro jejich přípravu používá jako suroviny koncentráty ovocných šťáv, cukry, příchutě, minerály a vitaminy, které nakupuje od společností usazených zčásti v členských státech, zčásti v třetích zemích. Výroba zahrnuje míchání ovocných šťáv s vodou a cukrem, pasterizaci a balení výrobku.

18 Na základě článku 132 celního kodexu uvedená společnost podala k nizozemským celním orgánům dne 23. července 2002 žádost o udělení povolení k přepracování pod celním dohledem, která se týkala tří výrobků: jablečného džusu s přidaným cukrem, pomerančového džusu s přidaným cukrem a bílého netřtinového cukru. V této žádosti bylo uvedeno, pokud jde o hospodářské podmínky, že použití surovin dovážených ze třetích zemí umožní pokračovat v přepracovávání výrobků ve Společenství.

19 Vzhledem k tomu, že zboží a uvedené přepracování jsou uvedeny v příloze 76 části B prováděcího nařízení, spis byl předložen výboru k posouzení splnění hospodářských podmínek.

20 Dne 22. srpna 2003 Komise předložila výboru pracovní dokument, podle nějž Coberco Dairy Foods požádala o udělení povolení z důvodu tvrdé konkurence ze strany výrobců ze střední a východní Evropy. Plánovala počáteční investici ve výši 750 000 eur do vybudování zpracovatelského závodu, který měl vytvořit přibližně dvě pracovní místa. Bez uplatnění režimu přepracování pod celním dohledem by se Coberco Dairy Foods pravděpodobně rozhodla pro zpracovávání výrobků ve střední nebo východní Evropě spíše než v Nizozemsku.

21 Výbor posoudil dokument na schůzi dne 18. září 2003. Zápis ze schůze uvádí, že představitel Generálního ředitelství Komise pro zemědělství informoval výbor jednak o snížení záruk na prodej cukru s cílem dostát mezinárodním závazkům Společenství, a jednak o skutečnosti, že producenti cukru ve Společenství jsou „pod tlakem", a že „bezcelní" dovozy v rámci režimu přepracování pod celním dohledem by tento tlak ještě zvýšily. Z toho důvodu generální ředitelství žádost nepodpořilo. Výbor tak rozhodl, že hospodářské podmínky nebyly v projednávaném případě dodrženy.

22 Rozhodnutím ze dne 27. října 2003 nizozemské celní orgány, vycházejíce z uvedených závěrů výboru, žádost Coberco Dairy Foods zamítly. Stížnost, kterou žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí, inspektor zamítl dne 2. dubna 2004.

23 Coberco Dairy Foods proto dne 10. května 2004 podala žalobu ke Gerechtshof te Amsterdam.

24 Za uvedených okolností se Gerechtshof te Amsterdam usnesením ze dne 28. prosince 2004 rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jakým způsobem je třeba vykládat slovní spojení ‚aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství' v čl. 133

písm. e) [celního kodexu]? Je třeba v rámci přepracování pod celním dohledem brát v úvahu pouze trh s hotovými výrobky, anebo rovněž posoudit ekonomickou situaci na trhu surovin?

2) Při hodnocení slovního spojení ‚vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit', jež uvádí čl. 502 odst. 3 [prováděcího nařízení], je třeba vzít v úvahu alespoň určitý počet pracovních míst, která uvedené aktivity vytvoří? Jaká jiná kritéria je třeba použít k výkladu výše uvedeného textu nařízení?

3) Ve světle odpovědí na první a druhou otázku, může Soudní dvůr přezkoumat v rámci řízení o předběžné otázce platnost závěrů výboru?

4) V případě kladné odpovědi, jsou závěry přijaté v projednávané věci platné jak co do odůvodnění, tak pokud jde o uváděné ekonomické argumenty?

5) Není-li Soudní dvůr oprávněn hodnotit platnost závěrů, jak má potom být vykládána část čl. 504 odst. 4 [prováděcího nařízení] stanovící, že ‚(celní orgány) závěry výboru zohlední', pokud se celní orgány prvního stupně nebo vnitrostátní odvolací soud domnívají, že na závěry výboru se v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k přepracování pod celním dohledem nelze odvolávat?"

K páté otázce

25 Pátou otázkou, kterou je třeba přezkoumat nejdříve, se předkládající soud táže na výklad slovního spojení „celní orgány [...] závěry výboru zohlední" uvedeného v čl. 504 odst. 4 prováděcího nařízení. Podstatou otázky je, zda z uvedeného ustanovení vyplývá, že závěry výboru jsou pro vnitrostátní celní orgány, které rozhodují o žádosti o povolení k přepracování pod celním dohledem, závazné.

26 Nejprve je třeba poukázat na to, že ze znění ustanovení čl. 504 odst. 4 prováděcího nařízení nevyplývá, že by závěry výboru měly závaznou povahu vůči vnitrostátním celním orgánům. Podle samotného znění tohoto ustanovení jsou příslušné celní orgány, jakož i všechny ostatní celní orgány, které řeší podobná povolení nebo žádosti o povolení, povinny závěry výboru pouze zohlednit.

27 Uvedené ustanovení žádným způsobem neukládá vnitrostátním orgánům, aby se závěry výboru automaticky řídily. Mohou se od závěrů přijatých výborem odchýlit za předpokladu, že svá rozhodnutí v této souvislosti odůvodní.

28 Uvedené posouzení právní povahy závěrů výboru a rozsahu povinností celních orgánů při zohledňování těchto závěrů je podpořeno cílem zřízení výboru. Jak vyplývá ze sedmého bodu odůvodnění celního kodexu, cílem zřízení výboru bylo pouze zajistit úzkou a účinnou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v oblasti působnosti celního kodexu. Pokud jde o žádosti o přepracování pod celním dohledem, tato spolupráce se může, někdy dokonce musí, projevit zkoumáním

hospodářských podmínek uvedených v čl. 133 písm. e) celního kodexu a článku 502 prováděcího nařízení a konzultacemi příslušných celních orgánů s výborem před vydáním povolení anebo po jeho vydání.

29 Ačkoli závěry výboru mají informovat celní orgány o dotčených hospodářských podmínkách, jak stanoví celní kodex a prováděcí nařízení, ze znění prováděcího nařízení, zejména z jeho čl. 504 odst. 4, z úkolů výboru, jakož i z účelu jeho konzultování nijak nevyplývá, že by příslušné celní orgány měly být závěry výboru vázány.

30 Krom toho, jak čl. 133 písm. e) celního kodexu, který stanoví, že postupem projednávání ve výboru lze stanovit případy, kdy jsou hospodářské podmínky považovány za splněné, tak článek 249 téhož kodexu, který stanoví, že výbor může posoudit jakoukoliv otázku týkající se celních předpisů, potvrzují, že role výboru obecně spočívá v usnadnění rozhodování příslušných vnitrostátních orgánů, a nikoli v ukládání omezení těmto orgánům.

31 Uvedený výklad čl. 504 odst. 4 prováděcího nařízení, podle nějž závěry výboru postrádají závaznou povahu, nemůže být zpochybněn skutečností, že za určitých okolností, zejména pokud je dotčeno zboží podléhající opatřením v rámci zemědělské politiky, jako je tomu i v původním řízení, je konzultace s výborem povinná, a sice na základě ustanovení čl. 552 odst. 2 prováděcího nařízení. I v takových případech jsou však příslušné vnitrostátní orgány povinny pouze zohlednit závěry výboru, aniž by jimi byly vázány. Povinnost konzultovat s výborem totiž nelze postavit na roveň povinnosti řídit se jeho závěry.

32 Pokud jde o praxi některých členských států, zejména Nizozemského království, podle níž se příslušné celní orgány automaticky řídí závěry výboru, jsou-li zamítavé, je třeba zdůraznit, že podle příslušných ustanovení celního kodexu a prováděcího nařízení, mají tyto orgány po vlastním posouzení okolností a v této souvislosti dostatečném odůvodnění svého rozhodnutí možnost zaujmout jiné stanovisko než výbor.

33 Za těchto podmínek je třeba na pátou otázku odpovědět tak, že závěry výboru nejsou pro vnitrostátní celní orgány, které rozhodují o žádosti o povolení k přepracování pod celním dohledem, závazné.

Ke třetí a čtvrté otázce

34 Podstatou třetí otázky překládajícího soudu, kterou je dále třeba přezkoumat, je, zda platnost závěrů výboru vydaných podle čl. 133 písm. e) celního kodexu může být přezkoumána v rámci článku 234 ES. Pro případ, že by se Soudní dvůr prohlásil za příslušný k provedení takového přezkumu, se předkládající soud ve čtvrté otázce táže na platnost závěrů výboru dotčených ve věci v původním řízení s ohledem jak na jejich odůvodnění, tak na hospodářské argumenty v něm uvedené.

35 Článek 234 ES stanoví, že Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smlouvy ES a o platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Společenství a Evropskou centrální bankou.

36 Podle judikatury Soudního dvora toto ustanovení uděluje Soudnímu dvoru pravomoc bez jakékoliv výjimky rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Společenství (rozsudek ze dne 13. prosince 1989, Grimaldi, C-322/88, Recueil, s. 4407, bod 8).

37 V této souvislosti je třeba poznamenat, že již není namítána skutečnost, že závěry výboru nelze přičítat Komisi. Jelikož Komise a členské státy mají možnost, někdy povinnost, konzultovat výbor v rámci přezkumu žádosti o udělení povolení k přepracování pod celním dohledem, závěry výboru nelze považovat za akty přijaté orgány Společenství ve smyslu uvedené judikatury. Tento závěr vyplývá rovněž z cíle zřízení výboru, kterým bylo pouze zajistit úzkou a účinnou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v oblasti působnosti celního kodexu.

38 Co se týká právní povahy závěrů výboru, je především třeba připomenout, jak vyplývá z bodů 26 až 33 tohoto rozsudku, že pro vnitrostátní celní orgány, které rozhodují o žádosti o povolení k přepracování pod celním dohledem, tyto závěry nejsou závazné.

39 Tento výklad potvrzuje i judikatura Soudního dvora týkající se jiných druhů stanovisek obdobné povahy, jako například stanoviska Výboru pro nomenklaturu společného celního sazebníku zřízeného nařízením Rady (EHS) č. 97/69 ze dne 16. ledna 1969 o opatřeních k jednotnému uplatňování nomenklatury společného celního sazebníku (Úř. věst. L 14, s. 1). Pokud jde o závěry výboru, je třeba uvést, že ačkoli představují významný způsob zajištění jednotného používání celního kodexu celními orgány členských států a jako takové mohou být považovány za právoplatný prostředek pro jeho výklad, nejsou právně závazné (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 15. února 1977, Dittmeyer, 69/76 a 70/76, Recueil, s. 231, bod 4; ze dne 11. července 1980, Chem-Tec, 798/79, Recueil, s. 2639, body 11 a 12, jakož i ze dne 16. června 1994, Develop Dr. Eisbein, C-35/93, Recueil, s. I-2655, bod 21).

40 Jelikož byl výbor zřízen za účelem zajištění úzké a účinné spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti působnosti celního kodexu, celní orgány členských států mají při přijímání konečného rozhodnutí povinnost jeho závěry pouze zohlednit, a nikoli se jimi řídit. Případnému soudnímu přezkumu před vnitrostátním soudem pak musí podléhat až uvedené konečné rozhodnutí.

41 Na třetí otázku je tedy třeba odpovědět tak, že platnost závěrů výboru vydaných podle čl. 133 písm. e) celního kodexu nemůže být přezkoumána v rámci článku 234 ES.

42 Vzhledem k odpovědi na třetí otázku není namístě odpovídat na otázku čtvrtou.

K první otázce

43 Svou první otázkou se předkládající soud táže na výklad slovního spojení „aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství“ uvedeného v čl. 133 písm. e) celního kodexu. Podstatou této otázky je, zda je třeba v rámci posuzování žádosti o udělení povolení k přepracování pod celním dohledem na základě uvedeného článku brát v úvahu nejen trh s hotovými výrobky, ale rovněž ekonomickou situaci na trhu se surovinami používanými pro jejich výrobu.

44 Coberco Dairy Foods se domnívá, že pojem „zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství" ve smyslu ustanovení čl. 133 písm. e) celního kodexu je třeba vykládat tak, že zahrnuje pouze posuzování zájmů výrobců přepracovaných, tedy hotových výrobků ve Společenství.

45 Řecká a nizozemská vláda i Komise mají za to, že vzhledem ke znění, kontextu a účelu ustanovení čl. 133 písm. e) celního kodexu vyplývá z prověřování hospodářských podmínek povinnost zohlednit jak zájmy výrobců přepracovaných výrobků, tak zájmy výrobců zboží vykazujícího podobnost se zbožím použitým při přepracování.

46 Italská vláda tvrdí zaprvé, že prověřování hospodářských podmínek se musí týkat surovin jednak proto, že právě na suroviny se vztahuje režim přepracování pod celním dohledem, a jednak proto, že právě kvůli uvedeným výrobkům byla pro tento příznivější režim zavedena ochranná opatření. Zadruhé a za stejným účelem musí být při prověřování zohledněn celý trh Společenství. Zatřetí, takto přijaté rozhodnutí musí být uplatňováno stejným způsobem ve všech členských státech.

47 Je třeba poukázat na to, že znění čl. 133 písm. e) celního kodexu, který se vztahuje na „zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství", aniž by stanovil, zda jsou tím myšleni výrobci hotových výrobků, anebo zda jsou zahrnuti i producenti surovin používaných k výrobě těchto výrobků, nedává jasnou odpověď na položenou otázku, a proto je nutné vzít v úvahu kontext, do kterého je ustanovení zasazeno, totiž celní režim s hospodářským účinkem, na nějž se toto ustanovení použije, a cíle sledované tímto režimem.

48 Podle článku 130 celního kodexu režim přepracování pod celním dohledem umožňuje podrobit zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Společenství takovým operacím, které změní jeho vlastnosti nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením, a propustit do volného oběhu výrobky vzniklé z těchto operací s použitím pro ně platných dovozních cel. Tento režim se podle čl. 551 odst. 1 prvního odstavce prováděcího nařízení použije u zboží, jehož přepracováním se získají výrobky, na které se vztahuje nižší dovozní clo než na dovozové zboží.

49 Režim přepracování pod celním dohledem byl stanoven s cílem zabránit negativním důsledkům automatického uplatňování celního sazebníku Společenství pro zpracovatelský průmysl ve Společenství. Tento režim se ovšem zvýhodňováním zpracovatelů ve Společenství, kteří v jeho rámci nemají povinnost platit z výrobků dovážených z třetích zemí clo, může nepříznivě dotknout zásadních zájmů případných producentů surovin používaných při přepracování ve Společenství.

50 S ohledem na možnost uvedeného střetu zájmů je jasné, že by v případě prověřování hospodářských podmínek stanovených v čl. 133 písm. e) celního kodexu měly být zohledněny nejrůznější zájmy, a to zájmy zpracovatelů surovin i zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství. Účel uvedeného ustanovení spočívá, jak uplatňuje Komise, ve srovnání výhod povolení k přepracování pod celním dohledem uděleného na zpracovatelskou činnost s možnými důsledky jeho udělení na postavení výrobců zboží vykazujícího podobnost se zbožím použitým při přepracování ve Společenství.

51 Tento výklad účelu sledovaného v čl. 133 písm. e) celního kodexu, podle nějž je třeba chránit zájmy všech výrobců ve Společenství, totiž jak zájmy výrobců hotových výrobků, tak zájmy producentů surovin používaných při přepracování, navíc představuje jediný výklad, který je s to zohlednit požadavky společných politik

Společenství včetně společné zemědělské politiky, jak to vyžadují třetí a čtvrtý bod odůvodnění celního kodexu.

52 Na první otázku je proto třeba odpovědět tak, že v rámci posuzování žádosti o udělení povolení k přepracování pod celním dohledem podle čl. 133 písm. e) celního kodexu je třeba brát v úvahu nejen trh s hotovými výrobky, ale rovněž ekonomickou situaci na trhu se surovinami používanými pro jejich výrobu.

Ke druhé otázce

53 Svou druhou otázkou se předkládající soud táže, jaká kritéria je třeba použít pro výklad slovního spojení „vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit" uvedeného v čl. 502 odst. 3 prováděcího nařízení, a zejména, zda je třeba brát v úvahu minimální počet pracovních míst, která uvedené aktivity vytvoří.

54 Podle Coberco Dairy Foods ze skutečnosti, že uvedené ustanovení nestanoví žádnou hranici týkající se počtu pracovních míst, která mají být zachována nebo vytvořena, vyplývá, že počet pracovních míst nepředstavuje relevantní kritérium.

55 Vnitrostátní celní orgány mají před udělením povolení k přepracování pod celním dohledem povinnost, vyplývající především z čl. 133 písm. e) celního kodexu a čl. 502 odst. 3 prováděcího nařízení, prověřit, zda jsou splněny některé hospodářské podmínky, zejména pokud se jedná o zboží podléhající opatřením v rámci zemědělské politiky, jako například cukr.

56 Podle ustanovení čl. 133 písm. e) celního kodexu se má takovým prověřením zjistit, zda povolení k přepracování pod celním dohledem může přispět k vytvoření nebo zachování přepracovávání zboží ve Společenství, aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství. Podmínka, že udělené povolení bude s to vytvořit nebo udržet přepracovatelské aktivity ve Společenství, je uvedena v čl. 502 odst. 3 prováděcího nařízení.

57 Ačkoli tato ustanovení právní úpravy Společenství vztahující se na režim přepracování pod celním dohledem neuvádí jednotlivá kritéria, která je třeba při jimi stanoveném posuzování hospodářských podmínek zohlednit, je třeba připomenout účel uvedeného režimu objasněný v bodech 50 až 52 tohoto rozsudku a skutečnost, že účelem prověření hospodářských podmínek je zohlednění nejrůznějších zájmů zpracovatelů surovin i zájmů výrobců podobného zboží ve Společenství a současně dodržet požadavky společných politik.

58 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba uvést, stejně jako nizozemská a řecká vláda a Komise, že hospodářské podmínky stanovené v těchto ustanoveních musejí být posuzovány na základě celé řady skutečností, jako je hodnota realizovaných investic, trvalost a životaschopnost činnosti, udržitelnost vytvořených pracovních míst a jakékoli jiné relevantní skutečnosti vztahující se k vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit. Jestliže minimální počet pracovních míst, která vytvoří uvedené aktivity, představuje pro prověřování hospodářských podmínek vyžadované celním kodexem a jeho prováděcím nařízením relevantní kritérium, nemusí nutně být kritériem jediným, které je třeba vzít v potaz. Kritéria, která je třeba při tomto posuzování zohlednit, totiž závisejí na povaze dotyčné přepracovatelské aktivity a každé prověření hospodářských podmínek musí brát v potaz konkrétní okolnosti situace.

59 V důsledku toho je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že kritéria, která je třeba zohlednit při posuzování „vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit" ve smyslu čl. 133 písm. e) celního kodexu a čl. 502 odst. 3 prováděcího nařízení, mohou zahrnovat rovněž, nikoli však výlučně, kritérium vytvoření minimálního počtu pracovních míst, která tyto aktivity vytvoří. Uvedená kritéria totiž závisejí na povaze dotyčné přepracovatelské aktivity a vnitrostátní celní orgán příslušný k prověřování hospodářských podmínek pak na základě obou uvedených ustanovení musí celkově posoudit všechny relevantní skutečnosti, včetně počtu vytvořených pracovních míst, hodnoty realizovaných investic či trvalosti zamýšlené činnosti.

K nákladům řízení

60 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) V rámci posuzování žádosti o udělení povolení k přepracování pod celním dohledem podle čl. 133 písm. e) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, je třeba brát v úvahu nejen trh s hotovými výrobky, ale rovněž ekonomickou situaci na trhu se surovinami používanými pro jejich výrobu.

2) **Kritéria, která je třeba zohlednit při posuzování „vytvoření nebo udržení přepracovatelských aktivit“ ve smyslu čl. 133 písm. e) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, a čl. 502 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 993/2001 ze dne 4. května 2001, mohou zahrnovat rovněž, nikoli však výlučně, kritérium vytvoření minimálního počtu pracovních míst, která tyto aktivity vytvoří. Uvedená kritéria totiž závisejí na povaze dotyčné přepracovatelské aktivity a vnitrostátní celní orgán příslušný k prověřování hospodářských podmínek pak na základě obou uvedených ustanovení musí celkově posoudit všechny relevantní skutečnosti, včetně počtu vytvořených pracovních míst, hodnoty realizovaných investic či trvalosti zamýšlené činnosti.**

3) **Platnost závěrů Výboru pro celní kodex vydaných na základě čl. 133 písm. e) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, nemůže být přezkoumána v rámci článku 234 ES.**

4) **Závěry Výboru pro celní kodex nejsou pro vnitrostátní celní orgány, které rozhodují o žádosti o povolení k přepracování pod celním dohledem, závazné.**

Podpisy.